

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΜΟΡΦΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Ας εἰπώμεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ μίαν γνώμην τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις δὲν εἶναι λίαν ἐνθαρρυντική. Τὸ ἔθνος ἔχει τὴν στιγμὴν ταύτην ἐστραμμένα τὰ ὄμματά του εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἥ δὲ πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνη δέον νὰ μείνῃ ἀμείωτος καὶ μετέχουσα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ κοινὴ γνώμη λοιπὸν παρατηρεῖ τοῦτο καὶ τὸ λέγει σιγανὰ μελαγχολοῦσα καὶ ἀποθαρρυνομένη: 'Βξετάζομεν τὸν κατάλογον τῶν συλληφθέντων καὶ εὐρίσκομεν τὰ ὀνόματα τῶν Καϊμακιδῶν, τῶν Τραπεζαρίων, τῶν Στεφάνων καὶ ἄλλων πολὺ μικρῶν πρὸς τὰ διακωδωνισθέντα μεγάλα ὀνόματα ὅσα ἐνέχονται εἰς τὰ ῥοκαμβολικά. 'Ολοὶ αὐτοὶ οἱ ἐπαρχίσκοι καὶ γραμματίσκοι καὶ υἱῆσκοι τῶν ταμιῶν καλῶς συνελήφθησαν· ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἐξ ὅσων ἄχρι τοῦδε ἐγνώσθησαν, δὲν εἶναι αὐτοὶ τὸ ἐγκλημα, οἱ καὐμέδες, ἡ διηνεκής τοῦ δημοσίου ἀφαίμαξις. Αὐτὰ ὅλα ἐγένοντο ὑπὸ προστασίαν, ὑπὸ συνενόχους, ἐν γνώσει ἀρχῶν, ἐντὸς σαλονίων, ὁ Βελέντζας εἶναι ὁ κοσμοπολίτης τῶν ἐλληνικῶν φιλιῶν, ὅλους τοὺς μεγάλους μας τοὺς ξεύρει, πηγαίνει εἰς τὸν Σιμόπουλον καὶ τοῦ λέγει νὰ καὐμέδες, λάφυρα τῶν Τούρκων, ὁ ἀγαθὸς Σιμόπουλος πιστεύει εἰς τὸ πρωτοφανές τοῦτο ἄθλον τῶν ἐλληνικῶν ὅπλων, τὸ ὁποῖον οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐγένετο, ἂν καὶ συμβουλευεῖ εἰς τὸν Βελέντζαν νὰ μὴν ἀνακατωθῇ εἰς αὐτὴ τὴ δουλειά, οἶονεὶ ζητῶν νὰ τὸν προστατεύσῃ, οὐχ ἥττον εἰς τὴν Βίσαγγελίαν οὐδὲν λέγει. Τί γίνονται λοιπὸν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι; Ποῦ κρύπτονται; Πῶς περιφέρονται; Ἴδου ὅτι καὶ γυναῖκες καταγγέλλονται. Ἡμεῖς δὲ δὲν ἀκούσαμεν γυνὴ νὰ ἀνακριθῇ. Ἴδου λέγεται ὅτι καὶ ἐπιστολὴ μεγάλης Κυρίας συνελήφθη· διατί δὲν ἀνακρίνεται ἡ ἐπιστολογράφος; Ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ συμμορίας ἐγκληματούσης, διὰ νὰ καταδιωχθοῦν μόνον πέντε δέκα ἀσχημοὶ ὑπαλληλίσκοι, τετάρτοι καὶ ὄγδοοι τροχοὶ τῆς ἀμάξης τοῦ ἐγκλήματος· ἐδῶ πρόκειται περὶ κοινωνίας ἐγκληματούσης, καὶ ἡ κοινωνία αὕτη ἔχει τὰς τάξεις της καὶ τὰ φύλά της, ἔχει τοὺς μικροὺς της καὶ τοὺς μεγάλους, ἔχει τοὺς ἐπισήμους της καὶ τοὺς ἰδιώτας της.

Αὐτὰ σκέπτεται ἡ κοινωνία περὶ τῆς ἀνακρίσεως· καὶ ἡ ἀνάκρισις, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν ἔχομεν ἀφορμὴν ἵνα κλονισθῶμεν, ὀφείλει ἐν τοῦτοις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἴμεθα ἡ τετάρτη ἐν τῷ κράτει ἐξουσία, εἰς ἣν ὀφείλουσαν πᾶσαι αἱ ἄλλαι λόγον καὶ εὐθύνας. Ἀπαιτοῦμεν ἄλλαις λέξεσιν ὅχι μόνον ἐντασιν, ἀλλὰ καὶ ἔκτασιν τοῦ ἀνακριτικοῦ κύκλου.

Εἶδομεν καὶ τὸν ἥρωα τῆς ἡμέρας Βελέντζαν! Ἀνάστημα μέτριον, ἡλικία ὥσπερ ἐξηκοντούτους, γενεαὶς μιζοπόλιος, στρογγύλη, παρειὰ φέρουσα τὸ χρῶμα τῆς υγείας καὶ ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ὀλίγον κλίνει πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅλος δὲ τείνει εἰς παράστημα κεκυφῶτος. Φέρει παιὶν ἐπενδύτην, παλαιὸν μαῦρον πῖλον καὶ ἄνευ λαιμοδέτου. Φυσιογνωμία μᾶλλον ἀνήτυχος καὶ ζωηρά. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἰδίως ἔχουσι λάμψιν ἀσυνήθη εἰς τοιαύτην ἡλικίαν. Ὁ ἄνθρωπος δὲν προδίδει ὅτι εἶναι Βελέντζας.

Ἀπορία. Διατί ὁ Βελέντζας μὲ τοὺς κιβδηλοὺς καὐμέδες νὰ μὴν ἔλθῃ κατ' εὐθείαν εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι καταγόμεθα καὶ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ νὰ μεταβῇ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Σιμόπουλον;

Ἀλλὰ τὰ *Ἡμερήσια Νέα* τοῦ κ. Βιθινοῦ ἀνακηρύττουν μηχανικὸν τῆς μηχανῆς αὐτῆς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον. Ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἦλθεν, ἄνθρωπός του τὴν παρέλαβε, εἰς τὸ σπῆτί του ἐκοιμήθη καὶ ἔπειτα πῆγε δὲν ξεύρομεν ποῦ. Ὅλα αὐτὰ μποροῦσαν νὰ ἐγείναν, χωρὶς νὰ ἐχῇ χαμπάρι ὁ Κουμουνδοῦρος, τοῦ ὁποῦ ἡ οἰκία δὲν εἶναι οἰκία, ἀλλὰ χάρι, τοῦτέστι πανδοχεῖον. Ὅπως δὴποτε εἰς τὸ χθεσινόν *Ἐθνικὸν Πνεῦμα* ἐπεριμέναμεν διάψευσιν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶδομεν. Ὅχι ὅτι ἔχομεν καμμίαν ὑπόληψιν εἰς

ὅσα λέγει ὁ Βιθυνός, ἀλλ' ἡ ἀνάκρισις ὀφείλει τοὺς πάντας ν' ἀκούῃ, παρὰ πάντων νὰ φωτίζεται.

Ποῦ κρύπτεται ἡ φιλοτιμία! Εἰς τῶν ἀσημοτέρων ἐξ ὅλων τῶν Βελενδζιστῶν, ὀνόματι Δασκαλόπουλος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, πτωχότατος, ἐλεεινός, εἰς ὃν μάλιστα λέγουσιν ὅτι δὲν ἔδιδαν νὰ φάγῃ, δις καὶ τρίς ἀπεπειράθη τώρα νὰ αὐτοκτονήσῃ. Περιποιήθητε δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! τοὺς μικροὺς ἵνα σὰς ἀποκαλύψουν τοὺς μεγάλους! Οἱ μικροὶ εἶναι τὰ ἀσυνείδητα θύματα, οἱ μεγάλοι εἶναι οἱ εὐσυνείδητοι κηκοῦργοι.

Ἄ! Βελένδζα, Βελένδζα, ἐὰν ἤθελες νὰ μᾶς τὰ ἐξιστορήσῃς ὅλα, νὰ μᾶς ἀριθμήσῃς τοὺς συνεργάτας σου, τοὺς συντρόφους σου, τοὺς προστάτας σου, νὰ μᾶς εἴπῃς ὅτι εἰς αὐτὸν ἔδωκες τόσα, εἰς ἐκεῖνον τόσα, μὲ τὸν ἄλλον ἐσκέφθης τὸ δεῖνα ἐγκλημα, μὲ τὸν τέταρτον συνειργάσθης εἰς ἄλλο κακούργημα, τὸ Ἔθνος ὅλον δι' ἐτυμηγορίας του θὰ σὲ ἠθώωνε καὶ θὰ σ' ἀνεκήρυττε μάλιστα **Ἑθνικὸν Εὐεργέτην**.

Καὶ τὰ πεπόνια, τὰ ὁποῖα ὕμνησεν ἄλλοτε ὁ Κωστής μας, ἐπαιξαν τὸν ρόλο των εἰς τὰ ἐγκλήματα. Πλησίον τῶν Θεῶν, ὑπάρχει κτῆμά τι Μούλκι καλούμενον, ὅπερ ἐξάγει ἐκτάκτου ἡδονῆς καὶ ποιότητος πεπόνια. Ἐκ τῶν πεπονίων αὐτῶν ἔφαγον ὅλοι οἱ μεγάλοι τοῦ Βελένδζα συνένοχοι.

Αὕτῃ ἡ ἐν τῷ Αἰῶνι συμπάρταξις τῶν ὀνομάτων Ῥενιέρη καὶ Σιμοπούλου ὡς ἀνακριθέντων καὶ τῶν δύο, ἐπὶ τίνος ἄρ' ἔγε ἀντανάκλας τὴν τιμὴν, ἐπὶ τοῦ πρώτου ἢ ἐπὶ τοῦ δευτέρου;

Ἦκούσαμεν ὅτι αἱ διαβόητοι κιβδηλομηχαναὶ ἀπὸ τὸ τελωνεῖον πέρασαν ὡς **ῥαπτομηχαναί**!?

Τὰς περισσοτέρας ἄχρι τοῦδε συλλήψεις διενήργησεν ὁ ἀνακριτὴς κύριος Λέκας, ἐργαζόμενος τώρα μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ ἐνεργείας.

Ἀφοῦ ἀνέκρινε καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν. Καλὴ ἀρχή, καλὴ ἀρχή.

Οὐδέποτε τὸ ἀνακριτικὸν Κατάστημα εἶδε τόσον κόσμον ὅσον κατ' αὐτάς. Εἶναι κατὰ γράμμα πληρὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τὴν δὲ νύκτα, ὡς ἀκούομεν, οἱ ἀνακριταὶ κάμνουν πολλὰς ἐπισκέψεις πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν.

Αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ γράμματα Γκορτζῆ ἀπαίσιον χύνουσι

φῶς ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ κ. Σαμοθράκη. Κρῖμα ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ κοινὴ ἐδυσπίσται πρὸς τὸν Τομαρόπουλον περὶ Σαμοθράκη οὐδὲ λόγος ἐγίνετο.

Ὁ Ἀσμοδαῖος τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχῃ δισέλιδον τὴν **Εξκόναν** τοῦ Βελένδζα, ὅχι γελοιογραφίαν, ἀλλ' εἰκόνα πιστήν. Θὰ τὸν ἰδῇτε τύπον μεγαλοφυΐας τὸν Βελένδζαν. Οὐδεμία εἰκὼν μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν ὅσην ἡ τοῦ Θερασυβούλου μας. Τὸν ἐκλαμβάνεις ὡς μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα. Φαίνεται ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτὸ τοιοῦτους πολιτικοὺς ἄνδρας ἐξάγει καὶ προάγει.

Νοστιμωτάτη ἦτο ἡ διαδήλωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Σιμόπουλος εἰς τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εὐθὺς ἅμα ἀφέθη ἐλεύθερος τῆς ἀνακρίσεως. Ὡς νὰ ἔλεγε: Δέτε με, εἶμαι ὅξω!

Τραγικοκωμικὴ ἀπέβη ἡ τετάρτη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βελένδζα ἔρευνα. Ὁ κ. Μπένης ἐμαρτύρησεν ἕως ὅτου νὰ συλλάβῃ τὰς ἀνευρεθείσας ἐπτακισχιλίας δραχμὰς, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἡ κυρία Κλεοπάτρα Βελένδζα ἔγραψεν ἐν τῇ Ἑφημερίδι ὅτι οὐδὲν πλέον ἔχει. Ὅπου τρύπα, κόλπος, σκότος, ζωντανὰ ἢ μὴ τοιαῦτα κρύπται, ἐκεῖ καὶ λίρα, ναπολεόνι, ντουπλόνια, τραπεζογραμμάτια. Ἐν οὐχὶ εὐώδει ἄγγελος εὐρέθησαν αἱ λίραι. Εἰς τρυφερώτατα μέρη εἶχον θησαυρισθῇ τραπεζογραμμάτια. Καὶ αὐτὸς ὁ κεκρύφαλος μιᾶς μάρμης εἶχε μεταβληθῇ εἰς χρηματοκιβώτιον Βερτχάιμ.

Ποῖος νὰ ἦτον ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἐπιτρέψας τὴν διὰ τοῦ Τελωνείου ἀπαρατήρητον ὀλισθήσιν τῆς μηχανῆς τῶν καυμῆδων. Σπάνομεν τὸ κεφάλι μας, δὲν μποροῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἦσαν τελῶναι ἢ ἀρχιτελῶναι. Οὐχ ἦττον ἀποροῦμεν πῶς ἡ Εἰσαγγελία δὲν ἐξέτεινεν ἀκόμα τοὺς ὄνυχάς της καὶ εἰς τὸ τελωνειακὸν τμήμα.

Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ **Τηλέγραφου** ὅτι καὶ ὕψηλα Κυρία εἶναι συμμετοχοὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐγέννησε μέγα σκάνδαλον. Ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ μάθωσι ποῖαι εἶναι. Βεβαίως ὁ Εἰσαγγελεὺς θὰ ἀνέκρινε τὸν κ. Σιβιτανίδην.

Δὲν θὰ ἀναζητήσητε, κύριε Βαλτινέ, κανένα πταίστην διὰ τὴν ἐπιδημίαν ἣτις θερίζει τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἡμιόνους; θὰ συμφωνήσητε καὶ σεῖς μετὰ τῶν ἐνόχων ὅτι τὰ ἄλογα μοναχὰ των ἀρρώστουνε, διότι δὲν τᾶστερξε τὸ κλίμα; Ὁ δυστυχὴς τύπος, ὁ κατηραμένος τύπος πρὸ πολλοῦ τὰ προεῖδε καὶ τὰ προεῖπε· ἀλλ' ἡ ληστεία ἐξηκολούθει νὰ κλέπτῃ τὴν τροφὴν τῶν ἀλόγων, ἡ ἀμέλεια νὰ στερῇ τὸ νερό των καὶ ἡ πρὸς πᾶν δημόσιον κτηνώδης ἀδιαφορία νὰ ἐπισπεύδῃ τὸν θάνατόν των. Καὶ ἂν αὖριον ἐπολεμῶμεν, πῶς θὰ ἀνεπληρῶμεν τὰ δεκατισθέντα ζῶά μας; Αὐτὰ τὰ πράγματα, κύριε ὑπουργέ, δὲν γαργαλίζουν ὅλι-

γον τὴν ἐπιδερμίδα σας; Ἐφέρατε ἐκ Γερμανίας κτηνιάτρους; τί ἔκαμαν; τί τοὺς ἀφήσατε νὰ κάνουν; Ἐγεμίσατε τὸν κόσμον γαλόνια· μπορούμε νὰ μάθωμεν τί κάμνουν αὐτὰ τὰ γαλόνια; ἂν πρὸς ἐπιτήρησιν ἢ πρὸς καταστροφὴν εἶναι προωρισμένα;

Δὲν ἤκούσαμεν τίποτε περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν ἐλῶν τοῦ Ἰλισσοῦ. Ὡς ἔχωμεν πυρετοὺς, κύριε Δήμαρχε, θὰ ἔχωμεν τύφους, κύριε Παππαμιχαλόπουλε, καὶ ὅταν δὲν μᾶς δίδετε τὰ Ἰωάννινα, εἶναι ἀληθές, ὅτι δὲν σᾶς κρεμῶμεν, ἀλλ' ὅταν θ' ἀρχίσητε νὰ μᾶς πεθαίνετε, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι θὰ σᾶς κρεμάσωμεν. Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! περάστε μίαν στιγμὴν ἀπ' ἐκεῖ καὶ θὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συγκινηθῆτε. Ὡς ἰδῆτε ἐκεῖ πτωχὰς γυναῖκας πλυνούσας παρ' αὐτὰς τὰς πηγὰς τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖ γίνεται ὁ ἐσπερινὸς περίπατος· ἐκεῖ εἶναι συγκεντρωμένα τὰ θεάτρα. Ἡ νομίζετε ὅτι θ' ἀποξηράνητε τὸν Δούναβιν καὶ τὸν Σηκουάναν; Τί διαβολοσυμβούλιον εἰσθε σεῖς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἔχνη φροντίδος δὲν λαμβάνει διὰ τὴν δημοσίαν καθαριότητα. Δὲν ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ σᾶς ψηφίσματα περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος; τόση μεγάλη φιλοπατρία ἔσᾶς λείπει· ὅτι παρ' ἡμῶν ζητοῦμεν εἶναι ἡ μικρὰ, ἡ φιλοπατρίας τῶν ἐλῶν καὶ τῶν ὑπονόμων.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ τελωνοφύλαξ Πειραιῶς Τριαντάφυλλος Τριανταφύλλου κατέσχεν ἐπὶ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀρχαῖα εἰκοσακισχιλίων φράγκων, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ ἀποχαιρετήσωσι τὴν γῆν τῆς ἀρχαιότητος. Δυστυχῶς δὲν ἐμάθομεν εἰς ποίους ἀνήκον, εἰς ποίους δηλαδὴ ἐκ τῶν δι' ὅλων τῶν Ἀθηνῶν γνωστοὺς ἀρχαιοκαπήλους ἢ κιβδηλοκαπήλους, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους ἡ μωρὰ, ἡ εὐήθης, ἡ συναπισμένη ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία δὲν κατῴρθησε ἀκόμη νὰ τοὺς βάλῃ εἰς τὸ σκαμνί. Ὅπως δὲποτε καλὸν εἶναι ν' ἀνταμειφθῇ ἠθικῶς τοῦλάχιστον ὁ τελέσας τὸ χρέος τοῦ τελωνοφύλαξ ἐν μέσῳ τόσης πολιτειακῆς ἀκολασίας.

Ἐπαύθη λέγει ἀπὸ ἀγροτικὸς ἀστυνόμος ὁ Καζαντζῆς καὶ ἔγεινεν ὁ Τουτουντζῆς. Ὡστε δὲν ἔπαύθη κανένας, ἀπλῶς μόνον ὁ Καζαντζῆς ἔγεινε Τουτουντζῆς.

Κατὰ τὸν ἀγιασμόν τῶν Λουτρῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς παρατηρεῖ εἰς φίλον του:

— Πιστεύω ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ Μπούμπουλης ἐναντίον τοῦ Δαμασκηνοῦ, διότι τοῦ λιγώστευσε τὴν θάλασσά του.

Τί σύμπτωσις! Καθ' ἣν ἐσπέραν μετώκησαν οἱ Βασιλεῖς εἰς Φάληρον, διήλθομεν τὴν μετὰ μέσημβρίαν ἡμεῖς ἐκεῖ, ὥστε προσηθανόμεθα ὅτι ἀπελαμβάνομεν τὴν τελευταίαν δημοκρατικὴν τοῦ Φαλήρου ἡμέραν. Ἦτο δὲ ἀθάνατος ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν μελοδραμάτων θὰ παρασταθῶσιν ἐν Φαλήρῳ: Ἀφρικανὴ, Φάουσι, Γουλλιέλμος Τέλλος καὶ ἄλλα. Τὸ νέον θεάτρον ἐκτίσθη κατὰ δύο μέτρα πλατύτερον τοῦ παλαιοῦ. Καὶ πόρρωθεν βλέπει τις ὅτι ἡ νεοπαγὴς σκηνὴ θ' ἀνθέξῃ εἰς τὴν παράστασιν τοιούτων μελοδραμάτων. Ὁ κ. Πασιώριος φαίνεται ὅτι ξεύρει καλλίτερα τὴν δουλειά του ἀπὸ τὸν κ. Τσίλερ.

Περιηγήθημεν καὶ ὅλους τοὺς λουτήρας τῶν γυναικῶν, κενοὺς βεβαίως, ἀφοῦ ὅταν εἶναι πλήρεις μᾶς εἶναι ἀπηγορευμένοι καρποί. Εἰς μερικοὺς ἐξ αὐτῶν γνωρίζοντες ποῖα τοὺς συχνάζουν ἀφήσαμεν μερικὰ ἀποσπάσματα βλεμμάτων μας. Ἄν τὰ εὗρουν αἱ λουσθησόμεναι, ἄς τὰ καταδιώξουν!

Ὁ Αἰὼν ἀπέκτησεν ἐσχάτως ἓνα οἰκονομολόγον ὅστις κατὰ Σάδβατον τοῦ γράφει χρηματιστικὸν καὶ ἐμπορικὸν δελτίον. Μόλονότι τὸ δελτίον αὐτὸ δὲν δημοσιεύεται μετὰς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀσυνταξίας καὶ ἀνορθογραφίας, οὐχ' ἥττον ἀπὸ τὴν πρώτην φοράν ἐννοήσαμεν ὡς ἐξ ὄνου τὸν λέοντα καὶ ἐκ τῆς δορᾶς τὸν ὄνον, ὅτι ὁ συντάκτης τῶν οἰκονομολογικῶν αὐτῶν εἶναι ὁ γνωστὸς ἐκεῖνος παχυγαστὴρ ὁμογενὴς ὅστις ἀπ' οὗτο ἔπαυσε τὰς ἐκ τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀχύρων ὥρας σχολῆς νὰ τὰς δαπανᾷ εἰς πολιτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸν Γλάδστωνα, καταγίνεται εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς καὶ οἰκονομολογικὰς μελέτας. Καὶ τὰ μὲν προϊόντα τῶν πρώτων τὰ δέχεται ἡ καλοδιάθετος Στοά, τὰ δὲ τῶν δευτέρων ὁ Αἰὼν. Τί προϊόντα δίδει εἰς τὸν Σιζιτανίδην, αὐτὸς καὶ ὁ δωρητὴς γνωρίζουν.

Τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τοῦ Αἰῶνος ἐξ ὅσων ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν ἔχει τὴν οἰκονομολογικὴν ἀρχὴν ὅσαι μὲν ἀξίαι καὶ χρεώγραφα χορηγηθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὁμογενοῦς συντάκτου ἀγορασθεῖσαι μετὰ ὑποτίμησιν καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην χάριν τῆς υἱείας τῶν ὀλίγου ἀέρος πωλήσεως νὰ ἐκθειάζωνται καὶ νὰ παριστάνωνται παραγωγικώταται, ὅσαι δὲ πάλιν ἀξίαι εἶχον τὴν εὐήθειαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὁμογενοῦς μετὰ ὑποτιμημέναι καὶ τώρα νὰ χορηγηθῶσιν πρὸ τῶν ὁμμάτων του ἐν ὑπερτιμήσει, ἐκείναι νὰ πολεμῶνται μετὰ λύσαν φανατικοῦ νεοπλοῦτου.

Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ὁ ὁμογενὴς αὐτὸς καταφέρεται δριμύτατα κατὰ τοῦ ὁμογενικωτάτου δανείου τῶν 120,000,000 φρ. Καὶ πότε; ὅταν αἱ μετοχαὶ τοῦ δανείου τούτου πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσι πρὸς 72 0)0 τὸ ὀλιγώτερον, ἀντὶ 68 0)0, τῆς ἐλληνικῆς πίστεως ἐπιρρώσθεισης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνεπειᾷ τοῦ εἰρηνικοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ τῆς ἐπικειμένης ἐπεκτάσεως τῶν ἐλληνικῶν συνόρων.

Ἐκ τοῦ εὐαρέστου αὐτοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον διατελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ἐλληνικὴ πίστις καὶ τῆς ἀνω τοῦ 68 0)0 ἐκδόσεως τῶν ὑπολειπομένων μετοχῶν 45,000,000 φράγκων ἡ κυβέρνησις θὰ κερδίσῃ ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια. Ἀλλ' ὁ συντάκτης ἢ οἰκονομολόγος τοῦ Αἰῶνος βλέπει ὅτι θὰ κερδίσουν σπουδαῖον ποσὸν καὶ οἱ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβληθέντες. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς τὸν ταραττεῖ. Ἀλλὰ τὸν ταραττεῖ ὡς ἐνδιαφερόμενον

εἰς τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου καὶ τὴν ἐφθνη-
νὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου ἢ διότι δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς
μεταξὺ τῶν συμβληθέντων;

Ὅτι τὸ δάνειον συνομολογήθη ἐπὶ ὅροις λίαν κερδοσκο-
πικοῖς, τὸ προεῖπομεν ἡμεῖς μετὰ τῶν ἄλλων ὁργάνων
τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τότε ἦτον ἀδύνατον νὰ εὗρε-
θοῦν ἐλαφρότεροι ὅροι· καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος ἐφώναζε: ἄν-
δρας καὶ χρήματα! Τώρα πρὸς τὰ κροκοδείλια δάκρυα τοῦ
οἰκονομολόγου τοῦ Αἰῶνος, δυνάμεθα ἐλεοῦντες τὸν ὀδυ-
ρόμενον νὰ συμπαθήσωμεν, ἀλλ' ἡ εὐάρεστος τροπὴ ἦν ἐλα-
βὼν τὰ τοῦ δανείου κάμνει αὐτὰ τὰ δάκρυα πολὺ ὑποπτα
καὶ ἂν θέλητε τραγικοκωμικά.

Τί κρίμα εἶ! νὰ κερδίσῃ ὁ Τσιγγρὸς καὶ νὰ μὴν κερδίσῃς
καὶ σὺ ὀλίγα, κύριε ἀχυραποθηκάριε τοῦ Αἰῶνος. Θὰ ἐγί-
νεσο πλουσιώτερος, θὰ ἔκαμνες καμμίαν δωρεάν, θὰ ὠμί-
λεις μὲ περισσότερον θάρρος περὶ μεταρρυθμίσεων ὅλου τοῦ
κράτους καὶ ὅλων τῶν ὑπουργείων, θὰ ἔγραφες τὰς ἀνοη-
σίας σου εἰς δύο τρεῖς ἐφημερίδας ἀκόμα καὶ δὲν θὰ ἦσο
ἠναγκασμένος νὰ ἀποβλέπῃς πρὸς τὰ δελτία σου ὡς ἀγκυ-
ραν σωτηρίας καὶ ὡς μέσα ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς,
ἀφοῦ καὶ σὺ τόσον ὀλίγην ὑπόληψιν ἔχεις εἰς τὰς φαιδράς
ὡς τὸ πρόσωπόν σου μωρίας σου.

ΟΛΟΙ ΜΕΣΑ.

Γιατί μονάχα οἱ μικροὶ καὶ ὄχι κι' οἱ μεγάλοι;
Γιατί καμπόσοι κύριοι νὰ ἴδωσιν τὴ φυλακὴ
Καὶ ἄλλοι ἔξω νὰ γελοῦν μὲ σηκωτὸ κεφάλι; ...
Μήπως κι' οἱ ἀφεντὰ ἄνθρωποι δὲν ἦναι παστρικοί;
Γιατί καὶ ἡ διάκρισις αὐτὴ, παρακαλῶ;
Ἡ ὅλοι μὲς' ἴσθι φυλακὴ, ἢ ὅλοι ... ἴσθι γιαλό.

Ὡς πότε πιά ὁ τίμιος θὰ προσκυνῇ τὸν κλέφτη;
Ὡς πότε ὁ ψευδευγενὴς θὰ δέρνῃ τὸ χωριάτη;
Ὡς πότε ὁ ἀληθινὸς θὰ χαιρετᾷ τὸν ψεύτη;
Ὡς πότε κάθε ἄτιμος θὰ μᾶς κτυπᾷ ἴσθι μάτι;
Στρώσετε κάτω, κύριοι, τεφτέρια καὶ χαρτιά,
Κι' ἄς ξεχωρίσῃ ἡ τιμὴ ἀπὸ τὴν μπερμπατζιά.

Εἶναι καιρὸς, ἀγαπητοί, νὰ ξεκαθαρισθοῦμε,
Καιρὸς νὰ σᾶς γνωρίσουμε κι' ἡμεῖς πολὺ καλὰ,
Νὰ ξέρουμε ποιοὺς ξέρουμε καὶ ποιοὺς θὰ χαιρετοῦμε,
Κι' ὁ ἄτιμος τὸν τίμιον νὰ μὴ περιγελαῖ.
Ἔ! τέλος πάντων ἔφθασε ἐκείνη ἡ στιγμή,
Ποῦ ὅλοι μας θὰ μάθουμε τί εἶναι ἡ τιμὴ.

Κολλήσετε τοὺς τερεκέ γιὰ γνῶρισμα ἴσθιν πλάτη,
Γιὰ σύμβολα ἴσθι ἀμάξια τῶν κρεμάστε καϊμέδες,
Μὲ χίλια φῶτα ψάξετε τὸ κάθε τοὺς παλάτι,
Τῆς κόραις, τῆς γυναϊκῆς τῶν καὶ τοὺς χρυσοὺς λακέδες.
Κυττάξετε τοὺς κόρφους τῶν καὶ ὅλα τὰ κρυφά ...
Τὸ σῶμα τῶν ἑγυμνάστηκε παράδες νὰ ρουφαῖ.

Ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχόντισσας ἡ Θέμις ἄς κτυπήσῃ,
Ἡ καϊμέδες ἔκαμαν τὰ τόσα τῶν προικιά ...
Ἡ ἱστορία καὶ αὐταῖς ἄς ἀπαθανάτισῃ,
Γιὰ νὰ μὴν κοκορεύεται ἡ κάθε παστρική.
Κάτω ἡ ντουαλέταις σας κι' οἱ τόσοι σας συρμοί ...
Οἱ καϊμέδες ἴσθιν τὰς ἀφράτο σας κορμί.

Σηκώστε τὸ κεφάλι σας σεῖς, ἔντιμοι πολῖται,
Ἐμπρὸς σας κάθε κύριος τρανὸς ἄς κοκκινίξῃ ...
Ἄν σεῖς μὲ τίτλους κι' ἄμαξαις ποτὲ δὲν περπατῆτε,
Τὸ πρὸ μεγάλο ὄνομα τὸ σπῆτὶ σας στολίζει.
Σηκώστε τὸ κεφάλι σας, σηκώστε τὸ ὕψηλά ...
Δὲν πρέπει πιά ὁ τίμιος νὰ σκύβῃ χαμηλά.

Souris

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ μέχρι
τῆς Γεφύρας Ὀδὸς Φαλήρου διεκρίνετο ἐπὶ ἐκτάκτῳ κινή-
σει. Πεζοί, ἐφ' ἀμάξων, ἐφ' ἵππων καὶ ἐπὶ ὄνων ἀκόμα
ἔσπευδον πολλοὶ καὶ πολλαὶ νὰ ἴδωσιν θάλασσαν ἐντὸς ξη-
ρᾶς. Αἱ σποραδικαὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς οἰκίαι ἐπανηγύ-
ριζον· εἶδομεν καλὰς κεφαλὰς προκυπτούσας ἀπὸ τῶν πα-
ραθύρων, παρὰ δὲ τὰς θύρας τῆς συνήθως ἐρήμου ὁδοῦ συμ-
πλέγματα γειτονισσῶν ἐκάθηντο κουβεντιάζουσαι. Αἱ βλα-
χοπούλαι ἔλαμπον εἰς τὰ λευκά τῶν· ἐνῶ τοὺς ἄνδρας συ-
νεκέντρον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁ ῥητινίτης, κινώμενος ἀπὸ χεῖρὸς
εἰς χεῖρα ἀντὶ καφέ καὶ γλυκοῦ. Ποῦ καὶ ποῦ ἐφύτρονον
αὐτοσχέδιοι σκιάδες, μεταποιηθεῖσαι εἰς πρόχειρα οἶνοπω-
λεῖα ἢ καφενεῖα. Πέραν δὲ τῆς Γεφύρας καὶ παρὰ τὰ Λου-
τρά τρία τοιαῦτα εὐπρεπέστερα τῶν ἄλλων.

Εἰσερχόμεθα· ἀλλ' ἀμέσως πρὶν ἡμῶν βλέπομεν κατερ-
χόμενον ἀπὸ ἀμάξης τὸν Γλυκύτατον· αἶφνης ὡς νὰ ἦσαν
τὰ μειδιάματα τοῦ πρωθυπουργοῦ μας οἱ λίθοι τῆς Πύρ-
ρας καὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐφύτρωσαν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τοῦ
ἄνδρος δύο—ὁ ἱατρὸς Παπαδάκης καὶ ὁ δὲν ξέρω τί Κο-
κοράδας, οἱ καὶ περιβαλόντες τὸν Γλυκύτατον ἀμφοτέρω-
θεν ὠδήγησαν εἰς τὰ Λουτρά. Πρώτη μορφή ἦν συννητή-
σαμεν ἦτο ἡ τοῦ μεγαλεπήδου ἐπιχειρηματίου **Δαμιᾶ-
σκηνοῦ**, γελῶντος ὅλου ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων. Ἡ
μετριοφροσύνη τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι τόση, ὥστε σχε-
δὸν ἐφαίνετο ἐρυθριῶν ἐξ αἰδοῦς, διότι παρουσίαζεν εἰς τὸ
δημόσιον τόσῳ μεγάλῃν, τόσῳ τολμηράν, τόσῳ κοινωφελῇ
ἐπιχείρησιν. Καὶ πᾶς ὁ μὴ γνωρίζων αὐτὸν καὶ βλέπων
τὸν Κοκοράδαν συνοδεύοντα τὸν πρωθυπουργόν, ἀνοιγο-
κλείοντα τὰς θύρας, διατάσσοντα τὸν Παπαδάκην, τοὺς
κλητῆρας, τοὺς ὑπαλλήλους, θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Κοκοράδας
εἶναι ὁ κατασκευαστὴς τῶν Λουτρῶν καὶ θὰ ἐφρευεν αὐτο-
στιγμὴ μὴ ἐννοῶν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ καθαρισθῇ
εἰς τὰ Λουτρά τοῦ Κοκοράδα. Εὐτυχῶς ὑπῆρχεν ἀντιφάρμα-
κον—ὁ ἀγιασμός, τὸν ὁποῖον ἐψάλεν ἡ φαρμακωμένη μορ-
φή τοῦ ἀγίου Κερκύρας ὅστις ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν, ἔχων
δεξιᾷ αὐτοῦ τὸν Κουμουνδοῦρον, τὸν Παπαμιχαλόπουλον